

Merel Harkink

Het Mooiste Gezicht van Zutphen van deze week is geboren in Geesteren, vlak bij Borculo, zo vertelt ze me als we ons gesprek beginnen. Ze omschrijft zichzelf als een dorpskind hoewel ze wel opgroeide in een voor die tijd wat wereldser gezin. Haar vader trouwde een bakkersdochter en begon zo zijn loopbaan in de bakkerij. Maar dat bleek niet echt zijn ding en daarom besloten ze een eigen bedrijf te starten, wat uiteindelijk een groothandel in eieren werd. Het gezin stond altijd paraat om te helpen in de zaak, zegt ze. Haar ouders waren beiden wel muzikaal maar hadden destijds de kansen niet gehad zich daarin te ontplooien. Hoewel haar opa ooit de lokale harmonie oprichtte en haar ouders beiden op hoge leeftijd ook nog wel in een smartlappenkoor zongen is het voor hen op muzikaal vlak niet veel verder gekomen. Voor mijn gast van deze week en haar oudere tweelingzussen liep dat heel anders. Hun ouders gaven hen alle ruimte en stimulans.

Haar zussen begonnen met viool en piano en van kleins af aan koos ze zelf voor fluit, wat ze haar leven lang bleef doen. Vervolgens koos ze voor een opleiding tot muziektherapeute in Amersfoort. Omdat ze zichzelf eigenlijk nog heel jong vond om therapeut te zijn, stopte ze vlak voor het einde daarmee. Voor een korte tijd deed ze de opleiding ergotherapie in Zuid Limburg, maar omdat dat niet goed paste kwam ze terecht bij het conservatorium in Maastricht waar ze lichte muziek, met als keuzevak zang deed. Ze omschrijft die tijd als een grote zoektocht naar wie ze was. Terugkijkend beschrijft ze hoe alles wat ze gedaan heeft klopte en dat de cirkel rond is. Zo werkte ze een poos in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking waar later ze ook haar partner leerde kennen. Ook behaalde ze de Pabo.

Toen er een periode aanbrak waarin ze zich sterker en zekerder voelde besloot ze om een woonplek te gaan zoeken in Zutphen en belandde in 1996 aan de Weg naar Laren, niet ver van het huis waar ze nu nog woont. Ze voelde zich hier gelijk thuis. Toen er een huis te koop kwam in diezelfde straat kocht ze dat, samen met haar partner en daar wonen ze nog.

Nadat ze stopte in de zorg heeft ze vijftien jaar voor de klas gestaan, met name in Ruurlo. Tegelijkertijd werkte ze toen een dag per week als vakleerkracht muziek in Dieren. Op enig moment is ze dat gaan uitbreiden en is ze die lessen zelf gaan geven, aan huis. Ze begon met een fluitist en een klein groepje kinderen aan wie ze algemene muzikale vorming gaf. Geleidelijk breidde zich dat uit met een groepje vrouwen dat wilde zingen, wat een koor werd. Er waaide van alles aan, vertelt ze enthousiast. Zo begon ze naar voorbeeld van andere steden samen met een paar gelijkgestemden bij Buddy toBuddy 'Zing Nederlands Met Me', waarbij ze met asielzoekers en Nederlanders zongen. Ze kende Merel Hubatka (als pianiste) al via haar koor en samen zijn ze dit eens per maand gaan verzorgen.

In 2017 kwam het initiatief van een altviolist van het Concertgebouworkest uit Amsterdam om in Zutphen een festival te organiseren waarin laagdrempelig kennis werd gemaakt met klassieke muziek, genaamd Bach Bridges. Er waren vrijkaarten voor asielzoekers en mensen met een kleine beurs. Aan haar en Merel werd de vraag gesteld om daarvoor een koor op te richten. Voor een alternatieve Matteüs Passion werden ze gevraagd om als koor vier koralen in te studeren. Dat is destijds op 3 mei in de buitensociëteit in Zutphen opgevoerd, en op 4 mei in het Concertgebouw, na de Dodenherdenking. In het vervolg daarop dat voor iedereen naar meer smaakte, bood de Muzenhof de faciliteiten om verder te gaan met dat koor. Het koor bestaat vandaag de dag uit dertig leden uit Zutphen en omgeving (met flinke wachtlijst), de andere helft zijn mensen uit het AZC. Er worden bijvoorbeeld Jezidische, Arabische en Perzische stukken gearrangeerd, naast ook Nederlandse liedjes en daarmee is het heel divers. Ze vertelt daarover dat sinds dit in haar leven is gekomen, er een wereld voor haar open ging. Vanuit het koor groeide ook het initiatief om Grenzeloos muziek vorm te geven, waarbij mensen uit het AAC instrumentale lessen krijgen. Karel Overbeek, zelf ook lid van het koor, maakte zich daarvoor ook hard, hielp geld in te zamelen daarvoor en was samen met mijn gast initiatiefnemer voor het oprichten van de Stichting Grenzeloos Muziek.

De keerzijde van haar met muziek en geluk gevulde leven is dat ze nadat ze eerder een periode ziek is geweest in 2017 opnieuw kanker heeft gekregen, wat het afgelopen jaar nogal aan het verergeren is. ‘Dit trekt een grote wissel op alles, ik kan fysiek een stuk minder en mijn perspectief is hierdoor echt slechter geworden. Maar ik wil niet dat dit een dominant stuk word in dit artikel. Ik heb een warme groep mensen om me heen en ik ben heel blij dat ik nog steeds met mijn muziek bezig kan zijn. Het ziek zijn maakt tegelijkertijd dat je anders in het leven staat’. Ze vertelt me dat haar ziekte eigenlijk ook hele mooie dingen heeft gebracht, diepere banden met mensen en een diepere liefde met haar man. ‘De onnodige ballast en irritaties gooi je overboord. Dat maakt het leven in die zin relaxter! Dat je elke dag leeft alsof het je laatste dag is’.

Een mooiere afsluiting is nauwelijks denkbaar. Ik ben blij dat ik het verhaal van deze lieve, muzikale vrouw mocht vertellen. Het gaat natuurlijk over niemand minder dan Merel Harkink !